

רע"פ 2368/15 - חדד יפה נגד עיריית נצרת עילית

בית המשפט העליון

רע"פ 2368/15

לפני:

כבוד השופט א' שהם

המבקשת:

חדד יפה

נ ג ד

המשיבה:

עיריית נצרת עילית

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בנצרת, בע"פ 27374-01-15, מיום 1.3.2015, שניתן על-ידי כב' השופטת א' הלמן

בשם המבקשת:

עו"ד יהושע רובין

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בנצרת, בע"פ 27374-01-15 (כב' השופטת א' הלמן), מיום 1.3.2015, בגדרו התקבל באופן חלקי ערעורה של המבקשת על פסק דינו של בית משפט השלום בנצרת, בת"פ 7040-08-10 (כב' השופטת ד' שרון-גרין), 20.11.2014.

רקע והליכים קודמים

2. נגד המבקשת הוגש כתב אישום המייחס לה עבירות של ביצוע עבודות בנייה ללא היתר, ושימוש במקרקעין ללא היתר, לפי סעיפים 145(א)(ב) ו-204(א), (ב), לחוק התכנון והבנייה, התשכ"ה - 1965 (להלן: חוק התכנון והבנייה); ואחריות לעבודה ולשימוש הטעונים היתר, לפי סעיף 208 לחוק התכנון והבנייה. מכתב האישום עולה, כי העבירות המיוחסות למבקשת בוצעו בבית המצוי בבעלותה, ברחוב סיגלית, בנצרת עילית.

3. ביום 20.11.2014, לאחר שמיעת הראיות, הרשיע בית משפט השלום בנצרת את המבקשת, בעבירות שיוחסו לה בכתב האישום, בקובעו, כי: "אני מוצאת כי המאשימה [המשיבה] הוכיחה מעבר לכל ספק סביר את כל עובדות כתב האישום. אני קובעת כי הנאשמת [המבקשת], בעלת הבית, ביצעה את העבודות, ידעה כי יש צורך בקבלת היתרים מתאימים לעבודות, אך לא פעלה לקבלתם".

4. בית משפט השלום גזר את דינה של המבקשת, ביום 7.12.2014, והשית עליה את העונשים הבאים: קנס בסך 6,000 ₪ או 60 ימי מאסר תמורתו; והתחייבות בסך 10,000 ₪, למשך שנתיים, לפיה תמנע המבקשת מביצוע כל עבירה בה הורשעה.

5. ביום 1.3.2015, קיבל בית המשפט המחוזי, באופן חלקי, את ערעורה של המבקשת על פסק דינו של בית המשפט המחוזי. בית המשפט המחוזי קבע, כי "יש לקבל את טענת המערערת [המבקשת], כי עבירת הבנייה ללא היתר התיישנה, להבדיל מעבירה של שימוש במבנים הלא חוקיים". בהתאם לכך, זיכה בית המשפט המחוזי את המבקשת מעבירה של בנייה ללא היתר, והפחית את שיעור הקנס שהוטל עליה ל-3000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. כמו כן, העמיד בית המשפט המחוזי את סכום ההתחייבות על 5,000 ₪.

הבקשה לרשות ערעור

6. המבקשת הגישה בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי, היא הבקשה שלפניי. בבקשת רשות הערעור, טענה המבקשת לכשלים שנפלו בהגשת כתב האישום בעניינה. טענתה המרכזית של המבקשת היא כי שגו הערכאות הקודמות בהרשיעו את המבקשת בעבירות מושא כתב האישום, בשים לב לכך כי אלה בוצעו לפני למעלה מ-17 שנה. בנוסף, טוענת המבקשת ל"הגנה מן הצדק", אשר נסמכת על הטענה לאכיפה בדרגות בעניינה.

דיון והכרעה

7. לאחר שעיינתי בבקשת רשות הערעור ובנספחיה, הגעתי לכלל מסקנה כי דינה של הבקשה להידחות.

8. הלכה מושרשת היא כי בקשות רשות ערעור תתקבלנה במשורה, ואך במקרים בהם עולה שאלה משפטית כבדת משקל או סוגיה ציבורית רחבת היקף, החורגת מעניינם הפרטני של הצדדים לבקשה, וכן במקרים חריגים בהם קיים חשש כי נגרם למבקש עיוות דין או משיקולי צדק כלפיו (רע"פ 1108/15 שעאבנה נ' מדינת ישראל (24.2.2015); רע"פ 1078/15 קרקי נ' מדינת ישראל (15.2.2015); רע"פ 11/15 פלוני נ' מדינת ישראל (20.1.2015)). הבקשה

שלפניי אינה חורגת מעניינה הפרטי של המבקשת, באופן אשר עשוי להצדיק מתן רשות ערעור בפני בית משפט זה. כמו כן, לא מצאתי, כי מתעורר, בעניינה של המבקשת, חשש מפני עיוות דינה, או חשש לאי-צדק כלפיה.

9. טענותיה של המבקשת, כפי שהועלו בבקשה לרשות ערעור, נדונו על-ידי שתי ערכאות, וסבורני כי אין הצדקה לדון בהן פעם נוספת, במסגרת ערעור בפני בית משפט זה. מעבר לכך, קבלתה של בקשת רשות הערעור תחייב את התערבותו של בית משפט זה בקביעות עובדתיות אשר נעשו על-ידי הערכאה הדיונית, וכלל ידוע הוא כי "אין זה מדרכה של ערכאת הערעור להתערב בממצאי העובדה והמהימנות של הערכאה המבררת, וזאת בשל יתרונה המובנה של האחרונה, אשר התרשמה ישירות ובלא אמצעים מקשרים מהעדים ומהראיות" (ע"פ 2439/10 פלוני נ' מדינת ישראל (6.6.2012)).

10. אשר לטענת המבקשת, כי הרשות נקטה בעניינה באכיפה בררנית - דומה כי לא עלה בידי המבקשת להרים את הנטל הנדרש בעניין זה (עיינו: ע"פ 6328/12 מדינת ישראל נ' פרץ (10.09.2013), בפסקה 38 לחוות-דעתו של השופט ע' פוגלמן, בפסקה 4 לחוות דעתו של הנשיא א' גרוניס ובפסקה 4 לפסק-דינו של השופט ס' ג'ובראן), וסבורני כי צדק בית המשפט המחוזי בקובעו, כי "הנטל להוכיח טענה לאכיפה בררנית מוטל על הטוען זאת, והמערערת [המבקשת] לא עשתה די בכדי לשכנע כי מאחורי הגשת כתב האישום כנגדה עומדים שיקולים זרים, המטילים דופי בהחלטה".

11. משלא מצאתי מקום לדון בעניינה של המבקשת ב"גלגול שלישי", דין בקשת רשות הערעור להידחות.

ניתנה היום, כ"ה בניסן התשע"ה (14.4.2015).

ש ו פ ט